

Fără spitale, fără catedrale prin educare

Ceea ce urmează să scriu o să fie deranjant probabil pentru 90% din oameni pentru că **trăim într-o societate manipulată**, ținută în întuneric și condusă pe niște drumuri greșite de foarte mulți ani.

Se spune că întotdeauna există o altă cale mai bună pe care noi nu reușim s-o vedem datorită ego-ului nostru.

Oamenii din jurul meu se împart, în mare, în două categorii : **cei care vor spitale și cei care vor catedrale.**

Din păcate ambele variante, din punctul meu de vedere, sunt greșite și o să încerc să vă și explic de ce.

Să începem de la obiectivul mărunț al fiecăruia dintre noi adică **scopul nostru în viață.**

Păi orice om, în primul rând, își dorește **sănătate pentru el și familia lui** iar dacă are acest lucru se poate concentra și pe alte realizări.

În schimb dacă apare o problemă personal sau unei persoane dragi viața începe să capete un alt sens și alte lucruri ajung să fie prioritare.

Dar cât suntem bine sănătoși nu ne pasă și nu vedem toate momentele în care greșim până să ajungem în acel punct.

Deci pe de o parte **toată lumea își dorește același lucru** pe de altă parte foarte puțini oameni fac , în fiecare zi, lucruri pentru a păstra pe termen lung ceea ce-și doresc.

Și atunci **singura rezolvare** a acestei situații este **o educație mai bună.**

Practic întreg sistemul nostru educațional este

bolnav și greșit și trebuie schimbat.

Exemplu concret.

Să zicem că eu am un copil de 9 ani pe care-l hrănesc printr-o alimentație greșită deoarece **nu există** în sistemul de învățământ un **plan de educație nutrițională** nici pentru copii nici pentru părinți.

În același timp îi iau copilului **scutire la sport** pentru că mi-e frică să nu răcească alergând transpirat iarna între sala de sport și sala de clasă. Altă mișcare nu prea face deoarece **curțile școlilor sunt închise** iar în parc nu prea am timp să-l duc.

Școala nu-l atrage cu mare lucru ci doar este un **motiv de stres** în plus pentru că sistemul **nu creează un mediu prietenos** care să-l captiveze pe copil ci doar o obligație. **Ca un serviciu neplăcut și prost plătit din care nu poate să-și dea demisia.**

Copilul primește doar teme care-l macină psihic dar nu-i aduc niciun beneficiu.

În puținul timp liber care-i rămâne preferă să stea pe tabletă, la televizor sau la calculator pentru că este singur sau cu bunicii și nu are cu cine să facă altceva.

În timp ce face una dintre aceste activități mai ronțăie câte ceva pentru că n-are cine să-l oprească și oricum asta a văzut că fac și cei mari.

Deci la sfârșitul unei zile copilul din punct de vedere fizic și psihic stă cam așa : este **prost hrănit**, face un **minim de efort fizic**, este **stresat** de la școală și teme, **irascibil și agresiv** datorită neexprimării sentimentelor trăite pe parcursul zilei, **creierul și dezvoltarea acestuia este afectată** de la stimularea video excesivă și greșită , este **răvășit emoțional** datorită tuturor lucrurilor pe care le vede și le aude în jurul său și pentru care nu primește nicio explicație sau vreun suport.

Din păcate **nu există o educație emoțională.**
Educație de care toți am avea nevoie.

Mereu revin cu aceleași idei cum că noi suntem **pe primele locuri în Europa la obezitate infantilă și la diabet juvenil.**

Iar problema este mereu aceeași : lipsa unei educații fizice și psihice corecte în primii ani de viață.

Partea tristă, pe care încerc să le-o explic oamenilor, este că **indiferent cât de multe spitale și catedrale am face noi, chiar dacă am pune la fiecare colț de stradă câte un spital și câte o catedrală tot pe aceleași locuri o să fim la obezitate și diabet.**

Pentru că catedrala și spitalul nu vindecă cauza ci doar tratează efectul.

Problems are not solved on the level of problems. Analyzing a problem to find its solution is like trying to restore freshness to a leaf by treating the leaf itself, whereas the solution lies in watering the root.

— Maharishi Mahesh Yogi —

Noi, pentru că e dificil și nu ne îndrumă și ajută nimeni, nu vrem să facem nicio modificare stilului nostru greșit de viață adică vrem să ne permitem toate excesele și nocivitățile iar la sfârșit când suntem bolnavi și suferinzi să **fugim** , după caz, **la doctor sau la Dumnezeu să ne repare.**

Deci să ceri spitale , excepție făcând maternitățile de unde viața trebuie să pornească în cel mai corect și bun mod cu putință, sau catedrale fără să ceri înainte un sistem educațional este , din punctul meu de vedere, o mare greșeală.

Nu putem vindeca , pe termen lung, o nație cu spitale și catedrale pentru că nu acesta este scopul lor.

Cu cât numărul lor este mai mare cu atât înseamnă că noi, ca oameni, **greșim și fugim de responsabilitatea vieții**, de responsabilitatea sănătății noastre și vrem să aibă alții grijă de noi.

Logic dacă este să alegi una dintre cele două totuși ar trebui să vrei mai multe catedrale pentru că **spitalul tratează doar partea fizică**, adică efectul, deci nicio șansă de vindecare a cauzei iar biserica totuși are șanse mult mai bune să ajute sufletul deci să ajungă la cauză.

Din punctul meu de vedere dacă ne dorim un viitor cât mai bun pentru copiii și nepoții noștri, și chiar cred că **asta ne dorim toți** indiferent ce alte lucruri ne despart, ar trebui să facem un efort deosebit pentru schimbare din temelii a sistemului educațional românesc.

Mai exact ar trebui ca în primii ani de învățământ să se pună **bazele unei gândiri sănătoase** despre ceea ce ar trebui să facă omul pentru a-și păstra sănătatea cât mai mult timp.

Educația emoțională ar trebui să fie făcută permanent pentru a putea crește niște oameni echilibrați fără sechele și traume din copilărie pe care, apoi, să le care cu ei toată viața.

Epidemia de **probleme tiroidiene la femei** și de agresivitate interioară la bărbații se poate preveni printr-o corectă educație sufletească unde copilul să fie învățat să-și poată exprima liber orice fel de frică, nemulțumire sau sentiment.

La fel din punct de vedere emoțional el trebuie învățat să fie darnic, să aibă **compasiune** și să fie conștient de nevoile celorlalți din jurul său iar universul să nu se învârtă doar în jurul problemelor sale.

Educația fizică trebuie să aibă și ea un rol important iar copilul trebuie făcut să înțeleagă că **organismul uman a fost creat pentru mișcare** și nu pentru stat în fotoliu la televizor.

Calciul se introduce în oase prin mișcare altfel rămâne doar la nivelul sângelui.

Una dintre **cele mai mari greșeli**, din punctul meu de vedere, a fost aceea prin care accesul copiilor în curtea școlii, în timpul liber, a fost interzis.

Câteva procente de sănătate se pot câștiga, simplu, doar prin redeschiderea lor. Îl apreciez pe primarul Clujului care a reușit să facă așa ceva iar **copiii au acces liber în curtea școlii**, Poate de aceea acel oraș, încet încet , ne-a luat-o înainte din multe puncte de vedere.

Educația nutrițională nu există iar copiii mănâncă săracii ce apucă. Proiectul corn cu lapte este doar o altă afacere pentru că "cornul școlarului" și laptele acela UHT sunt 0 din punct de vedere nutritiv.

Copiii **trebuie învățați** nu neapărat ce să mănânce, pentru că nu mai ști ce este sănătos și ce nu, ci **cum să mănânce**.

Să învețe niște reguli de bază ca indiferent de alimente sau situație **mâncarea să le ajute organismul** nu mai rău să le facă.

Dacă ți se repetă de mic că **stomacul este un aparat** ca oricare altul ,să zicem ca motorul unei mașini, și că cu cât este folosit mai mult **cu atât mai repede se strică** poate reușești să înțelegi că are și el nevoie câteodată de pauză și că ronțăitul non-stop îl distruge.

Sprijinirea copilului în domeniul la care este cu adevărat bun o să-i aducă **cea mai mare satisfacție** dar pentru asta trebuie ca vocația sa să fie descoperită sau măcar explorate cât mai multe variante pe partea de creativitate.

Scrisul și cititul sunt lucruri pe care până la urmă și o maimuță reușește să le facă dar **dezvoltarea emisferei drepte**, a creativității, **se oprește** dacă nu este stimulată corect în primii ani de viață.

Acestea sunt câteva exemple de lucruri care se pot face concret dacă ne dorim cu adevărat binele celor mici și știu că poate unele idei sună cam visătoare pentru societatea în care trăim acum dar chiar cred că putem să le facem.

Dar toate aceste schimbări **nu au nicio valoare dacă nu pornesc de la noi** pentru că noi suntem principalul exemplu pentru aproapele nostru.

Degeaba încerc să-mi educ copilul dacă la nivel interior, la mine, eu nu fac nicio schimbare pentru că **omul înainte de toate o să facă ceea ce vede în jur** nu ceea ce i se explică teoretic.

Așa că trebuie să facem un efort , să ieșim din zona de confort, să nu mai așteptăm ajutor exterior din partea doctorilor și preoților și **să ne luăm soarta în propriile mâini.**

Gânduri bune